

Albina

Revista Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvintul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: *Const. C. Popovici-Tască*, Serbarea desvălirii monumentului lui I. C. Brătianu. — *St. Negulescu*, Hrana și îmbrăcăminte a unei viitoare mame. — *Al. G. Galășescu*, Invățătura obștească în trecut. — *Dr. Const. An. Macri*, Astixia. — *Eugeniu I. Tisescu*, Fixarea centrelor școlare pentru examenul de clasa V-a rurală — *Ecaterina P. Pașa*, Satul Cara-Murat (Constanța). — *Th. D. Speranția*, Omul păcătos (poesie). — *Gussy Apostolescu*, Lica (nuvelă macedonă). — *X.*, Astma sau năduful. — *D. Mirescu*, Răspuns unui abonat. — Informațiuni. — Bibliografii. — Poșta Administrației.

Ilustrațiuni: *Ion C. Brătianu*. — Monumentul lui Ion C. Brătianu. — Mahalaua Tătă-rască. — Biserica Românească (Dobrogea).

„Drogheria Universală“ Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajiu, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra măreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricale cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale proaspete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru uzul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigătoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bandage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maxime, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camfor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52-32.

„MERCURUL ROMAN“

București.

Ziar financiar și de trageri. Abonamentul anual 5 lei.

4-2

Cele mai bune și renumite Stropitoare de Vii Sistem Vermorel

Perfecționat din fabrica Platz cu **DUBLU PULVERISATOR**, garantate ca cele mai practice, simple, solide și mai convenabile.

SINGURUL DEPOZITAR

Soc. în Com. **WEIL JOSEPH & Co.**

Deposit de tot felul de Mașine și Unelte Agricole și Industriale, Specilități Patentate.

București, Str. Smârdan No. 7, București.

8-8.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

18-8.

Serbarea desvălirei monumentului lui Ion C. Brătianu

Si-a fost serbare mare în Capitală. Și din totă țara au venit Români să fie față la sêrbătorea neamului. Și-au venit de la Dorohoiu ca și de la Severin, de la Iași ca și de la Craiova, ca și din toate țirgurile și țirgulețele țarei, bătrâni cu plete albe, tineri fără mustăți, bărbați în puterea vârstei, căci mare eră ziua, dătătore de viață eră serbarea.

Venise toți din toate părțile să vadă, să fie față la desvălirea monumentului unui mare Român, unui fiu al țarei care mai mult de-o jumătate de veac, a luptat cu bărbăție, cu mintea, cu inima și cu sufletul, ca să facă România de astăzi. Venise să mai vadă încă odată chipul lui Ion C. Brătianu.

Și toți își simțiau inimile bătând mai cu putere ca de obicei, pe fețele tuturor se citea bucurie și mândrie.

Mare a fost serbarea de Duminică, 18 Maiu, din anul mântuirii 1903.

A fost serbare mărêfă, căci mărêțe au fost faptele săvârșite de acel ce nu mai este, dar care vecinic trăiesce în sufletul, în inima Românului.

Bătrânii își amintesc încă de cele două surori, blânde și bune, frumoșe ca dorii dimineței, una bălaie, cu ochii ca seninul, cu costița ca razele sôrelui; cea-laltă ôcheșă, cu ochii ca murele, cu costița ca abanosul, care prigonite de o sôrtă vitregă, se vedeau fără să se potă îmbrățișă, se doriau fără să se potă întâlni. Aceleași nevoi le apăsa, aceleași furtuni se abăteau peste mănósele lor ogóre, aceiași vrăjmași prefăceau în amărăciune întréga lor ființă. Și se tânguia și plângeau. Și tânguirile lor erau jalnice și lacrimile lor ardeau inimile celor ce le iubeau. Dar lanțurile vrăjmașilor erau prea puternice, pentru ca ori-ce mână să le potă sfărâmă.

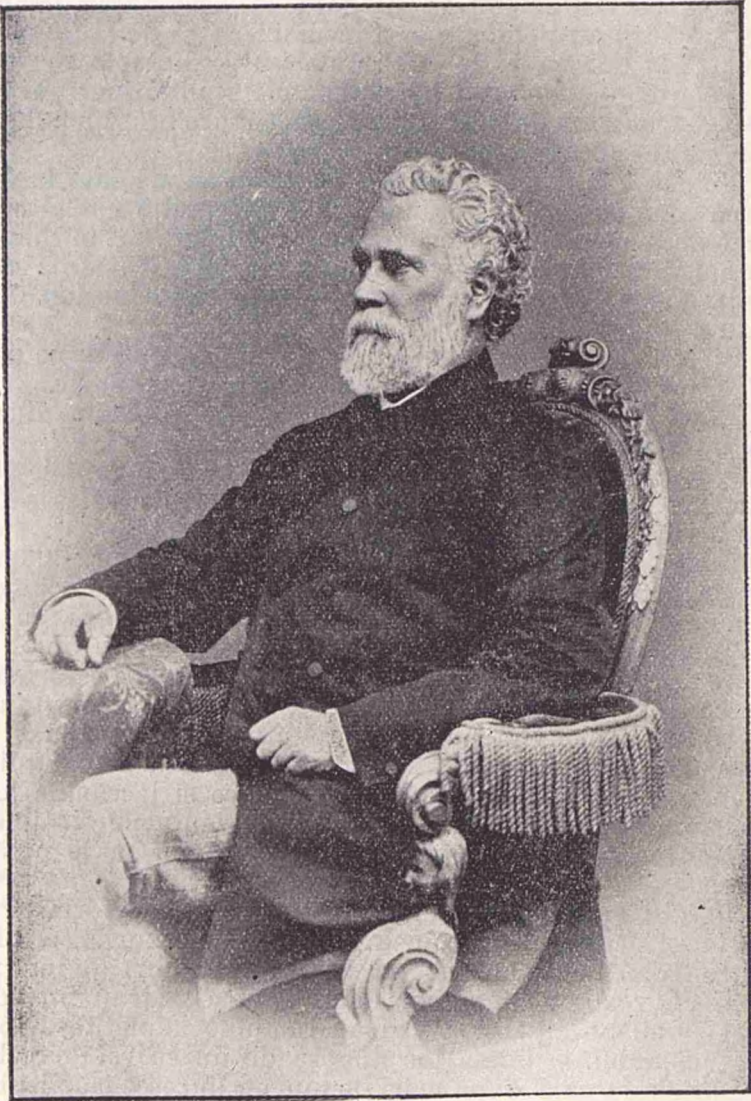
Moldova privea cu durere la suferințele suriórei ei *Muntenia*, și aceștiea i se rupea inima de necazurile celei-l-alte. Și n'aveau decât lacrimi de vêrsat și chinuri de îndurat.

Și de veacuri chinul lor dăinuia. Și-și vedeau fiii ucidându-se unii pe alții, și și vedeau câmpiile năpădite de pofida streinismului, și inima lor sîngeră de durere și de mâhnire.

Dar după cum după mari furtuni strălucisce mândrul sôre, după nori vin zile senine; au venit și pentru ele zile de bucurie, zile de veselie.

A răsărit dintre fiii lor bărbați, cărora mâna lui Dumnezeu le-a arătat calea mântuirii.

Pe brațele lor vinjose și-au aplecat capetele lor îndurate, lor le-a dăstăinuit ele mărimea suferințelor lor, și ei și-au luat sarcina de a sfărâmă lanțurile ce strângea mân-

Гетманіану

drul lor corp, de-a rupe legăturile cari staū în calea lor. Și le-au rupt. . .

Numele sfinte a acelor uriași le cunoscem cu toții, și datorî suntem să le săpăm adînc în inimile copiilor noștri: Brătienii, Rosetti, Golescii, C. Negri, Kogălniceanu, Panu, Alexandri, M. C. Epureanu și alții, a căror nume și fapte sunt și vor rămîne nepieritóre.

Dintre toți acești uriași, acel care a întrupat întreg idealul național a fost Ion C. Brătianu, fruntaș printre fruntași; care încredător în puterea de viață a Romînilui, n'a cruțat nimic, pentru a aduce la îndeplinire, aceea ce de secolî eră în inimă fie-cărui Romîn: Unirea, Independența, Regatul.

Născut (1) la 2 Iunie 1821 în orașul Pitești, la vîrsta de 17 ani intră în armată. La 1841 se duse la Paris, unde urmă cursurile școlii politehnice, luând parte activă la manifestațiile studentesci ce precedară revoluția de la 1848.

Reîntors în țară la 11 Iunie 1848 este numit secretar al guvernului provisoriu, dar parte din membrii acestui guvern, neavînd destulă îndrăsnelă pentru a sta în fața împrejurărilor, fuge în munți, la Rucăr. Brătianu, care fusese la Focșani să vadă dacă Rușii intrase în țară, găsind la reîntorcere guvernul plecat, răscolă poporul și îl readuce.

La 11 August 1848 este numit șef al poliției, iar în Septembrie 1848 este închis de Turci, împreună cu membrii guvernului, în câmpul de la Cotroceni, apoi duși cu toții pe Dunăre, sunt scăpați prin devotamentul d-nei Maria C. A. Rosetti, și se duce la Paris.

În Iulie 1857 se reîntorce în țară și este ales în Divanul ad-hoc. Tot atunci fundeză cu C. A. Rosetti ziarul «Romînul».

În 1858 este ales în adunarea legiuitoare, care alege de Domn pe Cuza.

La 1859 este primar al Capitalei, iar la 31 Maiu 1860 intră ca Ministru de finance în cabinetul presidat de Nicolae Golesecu, care demisioneză la 13 Iulie acelaș an.

În timpul domniei lui Cuza nu luă nici o parte activă la guvern, publică însă: «Memorii adresate Prințului Cuza» și «Transilvania, Prințul Cuza și Rusia» ambele în anul 1859.

După detronarea lui Cuza la 11 Februarie 1866; I. C. Brătianu merge la Paris, și după îndemnul Împăratului Napoleon III, izbutesc să hotărască pe Principele Carol de Hohenzollern să primescă Coróna Romîniei. La 8 Maiu 1866 noul Domnitor însoțit de Brătianu intră în țară.

În primul minister de la 11 Maiu 1866, el e Ministru de finance.

La 2 Martie 1867 e ministru de interne în guvernul presidat de C. Crețulescu, apoi la 27 Octombrie acelaș an e Ministru de finance, în guvernul format de Ștefan Golesecu. Ocupă ministerele de interne, finance și răsboiū, în diversele cabinete formate de Nicolae și Ștefan Golesecu până la 16 Noembrie 1868 când veni la cârma statului guvernul în cap cu Prințul Dim. Ghika.

(1) Tatăl său, Dincă Brătianu eră originar din satul Brătienii-Galeșul jud. Argeș eră mare proprietar, fiind boier de rangul al II-lea și a fost în mai multe rânduri ispravnic (prefect) al jud. Argeș; mama sa eră născută Tigvėnu.

În urma coaliției disă de la Mazar-Pașa, Ion Brătianu devine ministru de finanțe în guvernul format de Manolache Costache Epurénu la 27 Aprilie 1876 până la 24 Iulie acelaș an, când devine președinte al consiliului.

De la această dată el guvernează țara 12 ani, cu o mică întrerupere la 1881, când se retrase din guvern și fu înlocuit cu fratele său Dimitrie.

În acest timp, Ion C. Brătianu arată întreaga lui putere de activitate și concepțiile sale mărețe. Genialul bărbat are prilejul să proclame independența, să conducă războiul din 1877, ca Ministru de războiu, să proclame regatul.

La 30 Martie 1888, Ion C. Brătianu dimisionează și se retrage la viaa sa Florica unde a și murit în anul 1891 și a fost înmormântat cu o pompă cu adevărat națională.

La picioarele monumentului ridicat acestui Român, simbol al marilor jertfe și al strălucitelor izbândi, pe cari s'a clădit așezământul României moderne, poporul românesc a venit să depună Duminică, cu nemărginită dragoste și însuflețit entusiasm, prinosul lui de viaie recunoștință și admirațiune, adorația lui pentru acela care l'a chemat la o nouă viață și care i-a arătat luminos înainte drumul mântuirii și al înălțării naționale.

Marea piață de la întretărierea bulevardelor Carol I și Universității cu strada Ion C. Brătianu, cu bulevardele și stradele învecinate, până în mare depărtare, abia pută cuprinde marea mulțime ce se îngrămădisise ca să fie față, de aproape sau de departe, la solemnitatea desvelirii monumentului.

În mijlocul mulțimii în așteptare, se ridică, învăluit încă în pânză, mărețul monument, în jurul și pe treptele căruia sunt depuse numeroase corone de flori.

În față, la dreapta și la stânga, sunt construite tribunele, frumos împodobite și pline de lume; în depărtare, peste capetele mulțimii, stând om lângă om, nu se ved decât stâlpii, împodobiți cu steguri, ce încadrează stradele, și stegurile societăților și școlilor, cari iau parte la serbare.

De la ferestrele ministerului domeniilor, ale casei Ioanide din față, ale Palatului Universității, Bursei Muncii și ale caselor învecinate, asistă de asemenea un numeros public.

Priveliștea e măreță.

M. S. Regele, a adresat cu acest prilej d-nei Pia I. C. Brătianu următoarea scrisoare:

„Dăma Mea,

«Cu gândul și cu sufletul Mă asociez la solemnitatea de astăzi, prin care poporul român răsplătesce patriotica muncă a ilustrului D-v. soț, așezând în mijlocul Capitalei un monument măreț spre vecinică amintire.

«Nu pôte fi o mângâiere mai dulce, o întărire sufletescă

«*mai mare pentru Domnia-Voastră și pentru Mine ca recunoștința ce se arată nemuritorului Ion Brătianu, care și-a închinat întreaga viață la mărirea țării. Această recunoștință cinstește de-o potrivă pe acei cari o simt și pe acela către care se îndreptă.*

«*Sfătuitor statornic și credincios al Tronului, bărbat de stat înțelept, fruntaș printre fruntași, Ion Brătianu a meritat vrednica răsplată ce i se dă astăzi, iar monumentul ce i s'a ridicat va spune generațiunilor viitoare cât de însemnată a fost partea ce a luat la neatarnarea națională și la întemeierea Regatului. Cât pentru Mine, nu voi uita nici odată devotamentul cu care a servit Țara și Tronul, mă ales în vremuri de luptă; avântul său generos, pururea îndreptat spre înălțarea Patriei; concepțiunea sa vie de nevoile poporului, precum și această dulce și simpatică înfățișare care câștigă inimile și ne desvâluie o bunătate de suflet fără de ură și de invidie.*

«*Numele său va rămâne în veci nedespărțit de aceste timpuri glorioase ale renascerii noastre și de faptele răboinice prin cari s'a îndeplinit, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu vitejia armatei, visul secular al Românilor.*

«*Cu o adevărată bucurie Mă folosesc de prilejul sărbătorii de astăzi spre a vă reînoui, Dómna Mea, încredințarea viei afecțiunii ce vă păstrez.»*

CAROL.

București, în 18 Maiu 1903.

În pavilionul central în care ia loc membrii familiei lui Ion Brătianu, d-l președinte al consiliului D. Sturdza și d-nii miniștrii precum și înalții demnitari ai Statului; d-l Balabanov, agentul diplomatic al Bulgariei la București, rostesc în fața d-lui Dimitrie Sturdza, președintele consiliului și vice-președinte al comitetului pentru ridicarea monumentului Ion C. Brătianu, următoarele cuvinte:

„*Excelență,*

«*Din ordin și din partea guvernului princiar vin aici a depune o modestă corónă înaintea monumentului ce inaugurați astăzi și a asista, în același timp, la această impunătoare solemnitate, în semn și ca mărturisire de recunoștință pentru tot ce s'a petrecut și făcut în România în timpul lui I. Brătianu pentru Bulgaria, care nu uită nimic.»*

Iar, d-l Ion I. C. Brătianu, ministrul afacerilor streine, a primit din partea A. S. R. Principelui Ferdinand al Bulgariei o telegramă în următoarea cuprindere:

«*Mă asociez din totă inima la pioasa ceremonie care consacra glorioasa memorie a iubitului vostru părinte, a cărui amintire va rămâne neștersă printre poporul Meu.*»

Ferdinand.

Din Sofia s'a mai primit și o altă telegramă în cuprinsul:

**D-lui Președinte al Comitetului Inaugurării Monumentului
Ion Brătianu.**

Veteranii Bulgarî, luptători pentru eliberarea patriei lor, se închină înaintea gloriosei memorii a lui Ion Brătianu, căruia recunoscătoarea patrie română înalță un falnic monument.

In sufletul și inima națiunei bulgare e săpat de mai mult de un sfert de veac ca un monument neperitor numele acestui erou al rededeptării națiunilor creștine asuprite din Orient.

Ion Brătianu a fost un puternic campion pentru eliberarea Bulgariei, care-î va păstra o inalterabilă amintire.

Mândresce-te, Românie, că ridici în Capitala ta un monument ilustrului tău bărbat de Stat Ion Brătianu!

Președ. soc. centrale a Veteranilor luptători Bulgarî
pentru eliberarea Bulgariei,
Naidenoff.

Printre numeroasele corone depuse, M. S. Regele a trimes o splendidă coronă de foi de stejar, palme și flori naturale:trandafirî, bujorî, crini, liliac — cu panglici mari albe, pe care sunt brodate cu fir de aur și în chip minunat, cuvintele: „Regele, lui I. C. Brătianu, în recunoscătoare amintire“.

Majestatea Sa Regina a trimes de dimineță un forte frumos buchet de flori.

La orele 10¹/₂ serviciul divin pentru sfințirea apei este oficiat de I. P. S. Mitropolitul Primat și I. P. S. Mitropolitul Moldovei, asistați de Protoiereul Capitalei și al județului Ilfov.

După sfințirea apei, Înaltii Prelați, urmați de d-l președinte al consiliului D. Sturdza, d-l ministru de externe Ion I. C. Brătianu și D. Protopopescu, au coborît din pavilion și au mers să stropescă cu apă sfințită Monumentul.

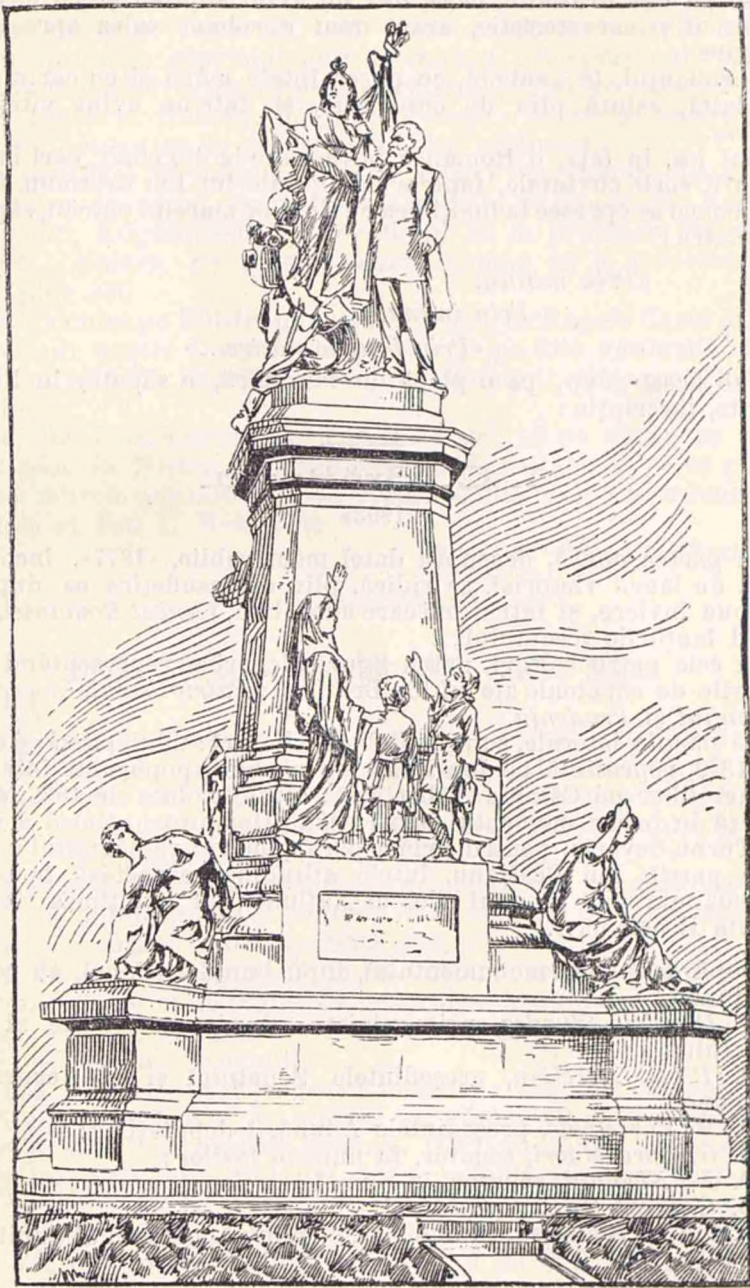
În momentul în care I. P. S. S. Mitropolitul Primat ajunge la picioarele Monumentului, pinzele cad și mulțimea izbucnesce în aplause nesfârșite și în urale entusiaste, cari se repetă din rînduri în rînduri.

Privirile tuturor sunt așintite spre bronzul care întrupă pe Ion Brătianu

Muzicile cântă imnul național.

Monumentul se datorește, distinsului sculptor frances Ernest Dubois.

Grupul principal, așezat în virful soelului, reprezintă o femeie, personificând România, pe cap cu Coróna de oțel, strîngînd la

Monumentul lui Ion C. Brătianu.

piept cu o mână stégul Independenței, iar cu cea-laltă rezemându-se pe Ion Brătianu, care, într'un avînt suprem și cu gesturi cunoscut și caracteristic, arată unui dorobanț calea spre nea-tárnare.

Dorobanțul, în genuchî, cu pușca într'o mână și cu căciula în cea-laltă, salută plin de entusiasm, și într'un avînt vitejesc, *Patria*.

Mai jos, în față, o Româncă povestesc la doi copii, cari în uimire îi sorb cuvintele, faptele mărețe ale lui Ion Brătianu. Gestul femeii se opresce la înălțimea cuvintelor marelui patriot, săpate în piatră :

«*Prin mintea,*

«*Prin inima,*

«*Prin brațele noastre...*»

Sub acest grup, pe o placă de marmoră, e săpată, în litere aurite, inscripția :

«**Lui**

I. C. Brătianu.

1903»

În partea opusă, deasupra datei memorabile, «1877», înconjurată de laurii victoriei, se ridică, plin de însuflețire ca după o a doua înviere, și într'o mișcare adorabilă, *Geniul României*, rupînd lanțurile trecutului...

În cele patru colțuri, patru figurî alegorice reprezentînd însușirile de căpetenie ale lui Ion Brătianu: *Patriotismul, Elocvența, Curagiul și Prudența*.

Pe părțile laterale, sunt două basoreliefuri : unul, purtînd data de 1848, reprezintă pe Ion Brătianu vorbind poporului întrunul în aer liber pe Câmpia Libertății : altul cu data de 1866, eternizează în bronz momentul istoric cînd Domnitorul Carol a pus, la Turnu-Severin, pentru prima oară, piciorul pe pămîntul noiei sale patrii. Ion Brătianu, într'o atitudine respectoasă, face cunoscut mulțimei pe noul Ales al Națiunii, iar mulțimea descoperită îl aclamă...

După desvelirea monumentului, după imnul național, aŭ rostit cuvîntări :

D. *Dimitrie Sturdza*, prim-ministru și vice-președinte al comitetului ;

D. *P. S. Aurelian*, președintele Senatului și al Academiei Române ;

D. *M. Pherekyde*, președintele Adunării deputaților ;

D. *Grigore Macri*, senator, în numele Iașilor ;

D. *Al. Nicolaid*, senator, în numele Craiovei ;

D. *General C. Budișteanu*, și

D. *Ion G. Bibicescu*, în numele Consiliului comunal al Capitalei.

Serbătorirea atît de căldurosă făcută de întreaga țară, a-mintirei marelui său fiu Ion C. Brătianu, cu prilejul desvălirii mărețului monument ridicat prin subscripție publică, este un semn vedit al puterii de viață a poporului Român.

Poporul care scie să-și cinstescă străbunii și să răsplătescă cu recunoștința sa pe acei ce-și jertfesc viața pentru el, este un popor care va trăi, căci vecinic va avé fii cari își vor pune în serviciul patriei, munca, priceperea și viața.

Suntem mândri de faptele strămoșilor, să se înscrie în inima fie-cărui Român, ca țintă a vieții: *binele și mărirea Patriei*, pentru ca la rîndu-ne să fim strămoși.

Să insuflăm în inimile copiilor noștri dragostea de țară și iubirea de neam, iar faptele săvîrșite de omenii ca: Negri și Rosetti, Kogălniceanu și Brătianu să le prefacem în povestiri populare, pe care fie-care Român să le povestescă urmașilor săi.

Să înlocuim pe Făt-frumos, din povești, cu Regele Carol și cu toți vitejii noștri Domni din trecut, și pe toate geniurile cele bune cu numele Românilor ce și-au închinat viața pe altarul patriei.

Fie, ca Dumnezeuul părinților noștri, să ne ajute, ca din Tisa pân' la Nistru, din Carpați pînă 'n Balcani, să se pôtă ridică mereu monumente de recunoștință Românilor mari și geniali ca Ion C. Brătianu.

Const. C. Popovici-Tașcă.

Hrana și îmbrăcămintea unei viitoare mame.

Propunându-mi să scriu o serie de articole (1), privitoare la îngrijirile ce trebuiesc date copiilor, nu pot trece cu vederea epoca din naintea născerei. De aceea în acest articol voi vorbi despre hrana și îmbrăcămintea mamelor.

Hrana. Se scie că copilul se hrănesce din sângele mamei sale. De la bunătatea și puterea acestui izvor de viață, atârnă starea de sănătate ori de bătă a copilului.

Un sânge bun și sănătos se dobăndesce numai printr'o hrană cum se cade. Cine-vă este bine hrănit, când are mult sânge și acesta bogat în materii, cari pot să întregescă puterile slăbite ale corpului.

Dacă privim puțin în jurul nostru, vedem că cele mai sănătoșe mame și mai în putere, se găsesc în rîndurile săracilor și mai ales printre sătence. Deci nu cei ce se hrănesc cu pâine albă sunt cei mai bine hrăniți, ci aceia cari mănâncă pâine de rînd, făcută din făina cernută prin sita cea mai rară. Tărițele, cele desprețuite de omenii și cari se dau vitelor, au într'insele mult mai multe părți hrănitore decât făina de lux.

(1) În mare parte, părerile și sfaturile din aceste articole sunt cuprinse în cartea Pr. Kneipp «Kinderpflege.»

Carnea coprinde o mare cantitate de materii hrănitore, de aceea nu trebuie să lipsescă din bucătăria nimenui. Cu toate acestea să nu se trecă măsura, căci atunci și carnea poate fi vătămătoare, de ôre-ce produce prea multă căldură în corp și prin acesta contribuie la stricarea sângelui.

Legumele și zarzavaturile singure nu hrănesc în deajuns. Acestea întrebuițate în cantitate mare produc gaze în intestine, umflă pânțele, apasă asupra sarcinei și poate pricinui adesea turburări în regulata creștere a copilului. Persónele cari se hrănesc numai cu vegetale sunt slabe și palide la față, le lipsesce culórea adevăratei sănătăți.

Mâncările pregătite cu carne și legume ori zarzavaturi, sunt cele mai bune. Legumele fierte sunt mai ușor de mistuit decât cele prăjite.

Să se înlătore pe cât se poate piperul, ardeiul, oțetul și alte asemenea adaosuri, cari puse în mâncări atâtă pofta de mâncare. În privința acestora, regula este de a se întrebuița în măsură cât mai mică, servind numai a da gust bucatelor. De alt-fel, corpul nostru nu simte trebuința lor.

Sarea prea multă e de asemenea vătămătoare.

Șunca și cele-lalte cărnuri afumate nu se recomandă. Acestea produc sete, ceea-ce probéză că încăldesc prea mult și deci sunt mai mult vătămătoare decât folositoare.

Lăpturile, brânzeturile próspete și ouële sunt mâncări ușore și fôrte hrănitore. Persónelor slabe li se poate da printre mese lapte cât de mult, dar luat în cantități mici de odată și tot-deauna împreună cu o felie de pâine négră. Cine nu poate luà lapte, poate să ia apă zaharată ($\frac{1}{4}$ litru). Să nu lipsescă însă bucată de pâine négră.

În general, alimentele simple și naturale, hrănesc mai mult decât cele pregătite cu multă meșteșugire și trudă, în bucătăria ómenilor bogăți.

Cumpătarea la mâncare se recomandă tuturor și prin urmare și viitoarelor mame. Cine mănâncă cu măsură, se simte tot-deauna bine. Dicitórea: «Scólă-te de la masă înainte de a te fi săturat» este cât se poate de înțelptă.

Cât privesce băturile, o femeie însărcinată nu trebuie să bea nici vin, nici bere. Vinul conține într'însul ôre-cari materii hrănitore, dar prea puține. O bucată de pâine négră de 5 bani, hrănesce mai mult decât 2 sau 3 sticle de cel mai bun vin.

Berea îngrașe pe unele persóne, dar nu dă corpului nici o putere. Băturii de bere aű fața buhăită, organele din năuntru moi și sângele sărac.

Rachiul și cele-lalte bături spirtóse sunt adevărate otrăvuri. O mamă, care întrebuițeză ast-fel de bături, trebuie să scie că odată cu ruina corpului său, omórá și pruncul ce pórtă în sîn.

Caféua, ciocolata, ceaiul și alte bături asemenea la modă,

n'au în general o mare valoare nutritivă, de aceea nu sunt de recomandat.

Când unei mame îi este sete, să bea apă, băutura cea mai ieftină și singura pusă de Dumnezeu la îndemâna tuturilor.

Imbrăcămintea. Plăcerea ce simt mai toate femeile, chiar și cele mai cuminiți, de a se îmbrăca la modă, mă îndemnă a nu trece cu vederea partea igienică privitoare la îmbrăcăminte.

Imbrăcămintea trebuie să fie simplă și potrivită cu diferitele anotimpuri.

Pentru albituri se recomandă pânza de in. Purtarea flanelelor pe corp și mai ales a pantalonilor de lână, ne slăbesc și ne face plâpândi. Voiți să găsiți omenii cari tremură de frig chiar lângă o sobă caldă? Căutați-i printre cei-ce poartă flanele și pantalonii de lână.

Haïnele să fie tot-deauna largi.

Gâtul trebuie lăsat cât mai în voie. Infășurarea prea multă și mai ales cu legături prea căldurose, poate să dea naștere la bóle de gât.

Cât privesce purtarea corsetului, mamele trebuie să fie destul de cuminiți, spre a se feri de această modă atât de periculoasă, care pricinuesce mórtea multor femei, precum și a nevinovatelor ființe, ce așteptă în sinul matern, ora chemării lor la viață.

Jartierile (legăturile de picioare) prea strânse pe picior sunt asemenea vătămătoare, putând da naștere bólei cunoscute sub numele de *varice*.

Încălțămîntea să fie destul de largă, spre a nu împiedica regulata circulațiune a sângelui.

Mamele, care nu se abat de la regulile igienice privitoare la hrană și îmbrăcăminte, au un îndoit câștig: își economisesc o bună parte din mijlocele de traiu, și-și păstrează sănătatea, asigurând în același timp regulata dezvoltare a copiilor lor.

Șt. Negulescu.

6 rugămințe.

Suntem deja în a 8-a lună din anul al 6-lea al revistei. Rugăm cu insistență pe iubiții noștri abonați, rămași în urmă cu plata, a ne înainta cât mai neîntârziat posibil, prin mandat poștal, micul cost al abonamentului.

Incasările prin serviciul poștal, ne expune la mari cheltueli și la plată de personal, pentru lucrările ce necesită acest fel de încasare, așa că abonamentul de 5 lei deja, atât de mic, ne rămâne pe jumătate, fiind nevoiți a face aceste cheltueli.

Avem speranță că iubiții noștri abonați, vor ține seamă de sforțările noastre și se vor grăbi a ne trimite deadreptul abonamentele.

Administrația.

Învățătura obștiască în trecut.

Astăzi, când în toate satele țării avem școli, și când chiar s'a găsit trebuincios a se da o îndrumare mai practică învățătorei obștesci, este bine să cunoșcem cum eră școla la noi în țară acum 70 de ani.

Intocmirea școlilor.

În anul 1832, nouile aședeminturi (1) dând învățăturilor obștesci o nouă desvoltare, școlele naționale ale Principatului (2) s'au întocmit după un plan nou. După acest plan învățăturile s'au împărțit în *începătore*, *pregătitoare* și *îndeplinitore*.

Învățăturile începătore se compun de patru clase, în cari se învață, prin metoda lancasterian: citirea, scrierea, catihismu, elemente de gramatică românească, de geografie, de aritmetică practică și de cântarea bisericască.

Învățăturile pregătitoare au șese clase, numite umaniore. Într-aceste șese clase se învață: stilul scrierii în limba românească, geografia, istoria, retorica, aritmetica rezonată, desemnul, limbele franțuzescă, latinescă, grecesca veche și rusescă.

Învățăturile îndeplinitore, se alcătuesc de trei clase, între acestea se învață: pravilul pământului și elemente de matematică.

Învățăturile începătore se urmază în două-șeci de școle aședate cu cheltuiala statului în orașele de căpetenie ale județelor.

Aceste învățături se urmază încă și în alte școle, din care unele sunt cu plată, altele fără plată, și ținute cu cheltuiala unor persoane făcătore de bine.

Învățăturile pregătitoare, numite umaniore, se urmază în școla centrală din Craiova și în colegiul din Bucuresci.

Învățăturile îndeplinitore se dau numai în colegiul din Bucuresci.

Cârmuirea școlilor.

Cârmuirea școlilor este încredințată unui sfat, numit: *Eforie*, alcătuit de șese mădulări, din care unul, *Președintele*, este însărcinat cu diciplinul școlilor, sau cu paza bunelor orândueli, altul cu comptabilitatea, sau cu partea care privesce la veniturii și cheltueli, altul cu întocmirea învățăturilor, altul cu inspectiunea înaltelor învățături ale colegiului, altul cu direcția obștescă a școlilor și altul cu revidiia școlilor începătore. Ceii trei d'intăi sunt fără lésă.

Maî este încă pentru școlele începătore, în fie-care oraș de căpetenie al județelor, câte un comitet de inspectie, alcătuit din ocârmuitor, care este preșident, și de două alte persoane alese dintre locuitorii orașului.

(1) Regulamentul Organic.

(2) E vorba de Muntenia.

Aceste comiteturî, puse sub poruncile Eforiei, sunt însărcinate cu privegherea de aproape asupra tuturor școlilor din județele lor.

Budgetul învățaturii obștesci se alcătuesce: o a-treia parte din veniturî de proprietăți nemișcătore, și două din 3 părți, din suma ce este hotărîtă a se da de la visterie.

Persone și aședeminturi în Bucuresci

Sfatul: Prezident, Marele Vornic A. Filipescu.

Mădulări: Marele logofăt E. Bălăcenu, Marele Logofăt B. Știrbei.

Inspector: Doctoru N. Picolu.

Director: Marele Comis P. Poenar.

Vice-Inspector: Medelnicerul F. Arion.

Colegiul din Sf. Sava. Zidire.

Zidirea acestui colegiū, s'a clădit în anul 1778, sub domnia lui Constantin Ipsilanti Vodă; ea a fost atunci hotărîtă pentru un aședemint în care locuia și se ținea cu cheltuiala statului, o sută școlari stipendiști, cari își urmă acolo, învățaturile în limba grecescă, iar mai pe urmă acastă zidire, pierdendu-și întrebuințarea, pentru care dintru'întăiu a fost hotărîtă, nu se mai ținea școlă în sf. Sava, până la anul 1816, când răposatul doctor G. Lazăr, Român foarte învățat și insuflat de acel foc al patriotismului de care se bat inimele adevărat nobile, a aședat în sf. Sava, sub ocrotirea răposatului Banului Constantin Bălăceanu, unul din mădulari Eforiei de atunci, o școlă românescă, în care a dovedit că învățătura numai atunci pôte fi de un folos obștesc, când se dă în limba patriei.

Acastă școlă luă sub domnia răposatului Grigore Ghika Vodă o mai mare desvoltare.

Atunci zidirea cea de acum a colegiului sf. Sava, ridicându-se de iznăvă, din derământurile ce o cotropiseră, s'a deschis pentru cursuri de mai înaltă învățatură.

Profesorî de Clase începătore.

Profesorî: B. Vorgescu, I. Poenaru, A. Marinovicî, supleant pentru aceste patru clase Papazolu. Școlari 385.

Umaniore.

Profesor de caligrafie: D. A. Pop; profesor de franțuzesce: K. Aristia; profesor de gramatică și de compunere în limba românescă: Medelniceru I. Pop; profesor de geografie și de hronologie: I. Genilie; profesor de franțuzesce: E. Langilion; profesor de limba grecescă: Medelniceru D. Ioanid; profesor de istorie: Medelniceru F. Arion; profesor de limba latinescă: G. Hill; profesor de desen: K. Valenstein; profesor de aritmetică: Slugeru G. Pop; profesor de retorică: Serdaru C. Marcovicî. Școlari 262.

Clase complimentare.

Profesor de geometrie: Slugeru G. Pop; profesor de algebră și de trigonometrie: D. Pavlid; profesor de drept: Medelniceru C. Moroiu.

Curs slobod.

Profesor de limba rusescă: A. Cecot.
Intre școlarii acestui aședemînt 12 se țin cu cheltuiala statului.

Muzeu.

Acest aședemînt s'a întocmit în anul 1835 sub protecțiunea Marelui Ban M. Ghica.

Conservator C. Valenstein.

Biblioteca.

Acastă Bibliotecă aședată în colegiū la anul 1836, are până acum dece miļ volumurī de cărți.

O sumă de bani este hotărîtă a se întrebuiņtă la acest aședemînt pe fieș-care an spre adăogarea numărului cărților.

Bibliotecar: Medelniceru G. Ioanid.

Sub-Bibliotecar: D. A. Guțu.

Epistat al Colegiului: D. C. Teodorescu.

Școlele începătore din mahalale.

La Biserica Amza: Profesor A. Crețea. Numărul școlarilor 80.

La Biserica Sf. Gheorghe: Profesor D. Petrovicī. Numărul școlarilor 120.

Școlele particulare. (In limba românescă).

La Spitalul Colțea, ținute cu cheltuiala acestui Spital.

La Biserica Dómna Bălașa cu cheltuiala Dómnei Prințesii Brâncovenu.

La Biserica Oltenilor cu cheltuiala obștei.

La Podul Tîrgului de afară cu cheltuiala obștei.

La Biserica Precupeților, mahalaua văpséua galbenă.

La ulița sf. Nicolae, la ulița Lucai, la ulița Batiște, la ulița Udricani, la ulița Hagiului, la ulița Delea Veche, la ulița Popa Sóre.

In limba grecescă.

La hanul lui Denis.

Mahalaua Lucai Văpséua négră, mahalaua Colțea, mahalaua sf. Mina, mahalaua Scaunelor, mahalaua Popii Rusului, mahalaua sf. Ión, mahalaua Hanu Stavropoleos, mahalaua sf. Nicolae, mahalaua Negustorī.

Pensionat de băeři: Podu Mogoșoi, sub cârmuirea d-lui Janeloni.

Pensionate de fete: Podu Tîrgului de afară, sub cârmuirea d-lui Valian.

Ulița Cișmigiului, sub cârmuirea d-lor Combl și Bonet.

Craiova. (Școala Centrală).

Acastă școală se ține parte din veniturile bisericii Obedénului, clădită și înzestrată pentru acesta, de familia boerilor Obedeni, parte din Casa obștească a învățăturilor obștesci.

O zidire nouă foarte încăpătoare hotărâtă pentru această școală, s'a ridicat acum cu cheltuiala casei obștesci a școlilor, în mijlocul orașului pe un loc cumpărat și dăruit pentru acesta de Marele Clucer G. Otteteleșanu.

Inspectorul acestei școle: D-l Maiorescu.

Profesorii. Clasiurile încăpătoare:

D-l Michăescu, d-l Călinescu.

Umaniore. Profesor de limba franțuzescă: d-l F. Gros; profesor de caligrafie și de desemn: C. Leca; profesor de gramatică și de componere: D. Sergiad; profesor de geografie și de aritmetică rezonată: C. Barbovici; profesor de limba grecescă: C. Montani; profesor de stil românesc și de istoria universală: d-l Maiorescu. Numărul școlarilor 84.

Așezămînturi particulare.

Pensionat de băeți, cârmuit de d-l Malici.

Pensionat de fete, cârmuit de d-na Gros.

Acest din urmă așezămînt s'a înzestrat de răposatul Marele Paharnic Lazoru, cu un loc foarte închis și o casă care prefăcându-se din nou de d-l Cluceru G. Otteteleșanu, cuprinde totă ceruta înlesnire, pentru slujba la care această casă este hotărâtă.

Școle particulare.

La biserica sf. Apostoli școala românească lancasteriană, ținută cu cheltuiala d-lor Crăciun și Sava Iónovici frați, și altor persoane făcătoare de bine.

La acea sf. biserică, școala grecescă ținută cu cheltuiala enoriașilor.

Comitetul de inspecție.

Marin I. Fălcoianu, Ocârmuitor al județului, Prezident:

Marele clucer G. Otteteleșanu, Sărdar D. Kinezu.

Școlile de prin județe. Județul Oltului.

La Slatina, școala normală, înzestrată de răposatul Ionașcu, locuitor al acestui oraș. Numărul școlarilor 111.

Județul Romanați. La Caracal, școala normală, înzestrată de răposatul Constantin Filipescu. Numărul școlarilor 80.

Județul Mehedinți. La Cerneți, școală normală zidită cu cheltuiala obștei. Școlari 92.

Județul Gorj. La Tîrgul Jiului, școală normală. Școlari 110.

Județul Vâlcea. La Rîmnic, școală zidită cu cheltuiala orașenilor. Școlari 112.

Școli particulare la Rîmnic, la Drăgășani și la Benesci, făcute cu cheltuiala d-lor George și Grigore Otteteleșanu frați.

Județul Muscel. La Câmpu-Lung, școala zidită cu cheltuiala orașului. Școlari 115.

Județul Argeș. La Pitești, școală normală. Școlarii 77.

Județul Dâmbovița. La Tîrgoviște, școală normală zidită cu cheltuiala orașului. Școlarii 87.

Județul Teleorman. La Ruși-de-Vede, școală normală, zidită cu cheltuiala obștei. Școlarii 60.

La Zimnicea și la Mavrodin. Școlarii 213.

Județul Prahova. La Ploesci, școală normală. Școlarii 81.

Școală particulară la Câmpina, ținută cu cheltuiala Polcovnicului I. Câmpinenu și asupra proprietății nemișcătoare, dăruită acestei școle prin reșosatul Bujorenu, locuitor acestui oraș.

Județul Buzău. In orașul Buzău, școală normală zidită cu cheltuiala preă sfinției sale Episcopul Buzăului și a unor persoane făcătoare de bine, locuitorii acestui oraș. Școlarii 76.

Județul Slam-Rîmnic. La Focșani, școală normală. Școlarii 52.

Județul Ialomița. La Călărași, școală normală. Școlarii 55.

Județul Brăila. In orașul Brăila, școală normală. Școlarii 65.

Județul Vlașca. La Giurgiu, școală normală zidită cu cheltuiala orașului. Școlarii 53.

Al. G. Găleşescu.

ASFIXIA

e câte ori respirația este împiedicată de a se face, persoanele la cari se întâmplă acesta cad într'un fel de leșin sau morțe aparentă, cunoscut sub numele de *asfixie*. Ast-fel se întâmplă la persoanele înecate, spânzurate, la acei cari au respirat vaporii de cărbuni aprinși, sau miroșuri urâte de latrine, etc. Une ori avem o adevărată otrăvire din cauza asfixiei.

Când ni se întâmplă să avem un asemenea cas, trebuie mai înainte de toate, să facem să înceteze cauza asfixiei. La cei înecați le vom scôte iute apa ce se mai găsește în corp, punând bolnavul pe burtă și cu capul mai jos. Se va curăți gura, nasul și gâtul de mucosități și de scuipat, cari îi astup respirația. In cas de spânzurare, se taie lațul repede, și se scôte ața sau fringhia care îi strânge gâtul. In cas de asfixie cu cărbuni, se deschid ușile și ferestrele ca să se facă un puternic curent de aer.

Pentru a-l aduce pe un asfixiat la viață, trebuie să-l excităm cu putere, după cum urmază: s-l fricționăm peste tot corpul cu o bucată de lână sau

flanelă, sau chiar cu mâna, asămuind prin apăsările mâinilor, mișcările respirațiunei; să i se sufle aer în gură; să se puie apoi bolnavul într'o baie calduță. Aceste mijlôce trebuiesc întrebuintate fără întrerupere, mai cu sêmă la cei înecați, căci s'aũ vëdut casuri în cari înecații revin la viață după mai multe ore de îngrijiri seriose. Când bolnavul, în fine, și-a revenit în fire, i se va da să bea puțin vin cald, o cafea sau un ceai cu rom.

Un mijloc fôrte bun pentru ca să restabilim respirația la cei asfixiați, este să apucăm extremitatea limbei între degetul cel mare și arătător, învelite cu o batistă ca să nu alunece, și să o scôtem mult afară de 15—20 ori pe minut, într'un mod regulat, și să urmăm așa cât mai mult posibil, o oră și mai mult, până își va reveni îns imțire. Dacă însă bolnavul rămâne tot fără cunoscință, întrebuintăm *ciocanul lui Mayor*. Acesta nu este decât un ciocan obicînuit de fier, ce se pune în apă fiartă, apoi se aplică pe piele în dreptul scobiturerii stomacului. La eșirea din apă, ciocanul s'a uscat iute, și pus pe piele produce o arsură în 10 secunde. Dacă punem între ciocan și piele o bucată de pânză, atunci se face o vesicație pe piele în timp de 5 secunde.

În cas de asfixie din cauza frigului, trebuie să încălțim bolnavul cu încetul, și nu de odată; se frécă bine tot corpul cu zăpadă, sau cu cârpe muiate în apă rece, apoi se încălțesce câte puțin apa; în același timp, îi dăm să respire oțet sau amoniac, iar când pôte să înghiță, îi dăm puțin vin cald, cafea sau ceai cu rom.

Dacă voim să cunoșcem sigur dacă în adevër o persoană este môtă sau numai asfixiată, sau môrte aparentă, se apropie de un deget al mânei sau al piciorului o luminare aprinsă, care se lasă în contact, câte-vă secunde, până se formeză o bēșică; atunci spargem bēșica cu un ac, și dacă conține în ea aer, atunci individul este mort, iar dacă conține apă, individul este viu.

Dr. Const. A. Macri.

Foltesc-Cocurlui.

Fixarea centrelor școlare pentru examenul de clasa V-a rurală.

Elevii clasei a V-a rurală, depun examenul de absolvire înaintea revisorilor școlari de județ, cu începere de la 1 Iunie a fie-cărui an școlar. Pentru acest scop onor. minister a dispus, prin inspectoratele școlare respective, ca fie-care județ să fie împărțit în mai multe cercuri, iar în fie-care cerc să se fixeze o localitate, unde să se adune școlile din cerc cu elevii cl. a V-a, pentru a depune examenul de absolvire.

Acastă diviziune, împreună cu fixarea centrului, precum și data examinării e lăsată pe seama d-lor revisori școlari. După modul cum se va fixa centrul de examinare putem cunoaște valoarea unui revisor școlar și ne putem da seama fără șovăire dacă pricepe sau nu viața rurală și dacă e în curent cu cele ce se fac pentru îndrumarea școlii populare în direcțiune practică. Bună oră: avem într'un cerc 10 școle (în 10 sate), ce trebuiesc să se adune la o singură școlă, într'o di anumită, cu elevii clasei a V-a pentru examinare. Evident că un revisor destoinic, studiază valoarea școlilor din cerc și va fixa drept centru o școlă care să fie superioară celor-lalte, din toate punctele de vedere, fără să uite, că școlă fixată ca centru trebuie să aibă:

a) local bun și să fie înzestrată cu materialul didactic necesar pentru studiul: geografiei, istoriei naționale, matematicii, științelor fizice, etc.

b) grădină școlară;

c) câmp de experiență agricolă;

d) curs de adulți;

e) cor;

f) gospodării modele în sat, pe cari să le viziteze absolvenții în corpore;

g) stabilimente industriale, etc. etc.

E necesară o fixare de centru în genul acesta, pentru că procurăm absolvenților ocasiunea să vadă și să observe fapte și lucruri de cari se vor folosi în viață, cunoscut fiind că mulți din ei rămân numai cu cursul primar.

Materialul didactic nevădut pe la școlile lor, va fi examinat cu luare aminte de absolvenți și vor rămâne cu cunoștințe temeinice, d. e. ved globul pământesc pentru prima

oră. Examinatorul știind ce lipsește fie-cărei școle, va insistă mai mult asupra acestora și va căută prin convorbire sau chiar prin mici explicații să închege, pe baza obiectului ce-l are sub ochi, cutare sau cutare noțiune.

Visitând apoi grădina școlară, formată și întreținută de colegii lor, pot câștiga intelectual într'o oră, prin conversațiuni la fața locului, cât nu învață într'un an!

Aceleași cuvinte pentru câmpul de experiență agricol. Ba, ași fi de părere ca examinarea la sc. naturale — cu privire la agricultură — să se facă în grădină sau pe câmp și numai practic.

Terminându-se examenul se pot forma coruri religioase și patriotice, după cari nu-i rău se se viziteze câte-vă gospodării țărănești mai de sémă, precum și stabilimentele industriale, dacă sunt.

Diua examenului de absolvire, fiind cea mai de sémă în viața școlei rurale — cât timp vor fi concentrate mai multe școle la un loc — trebuie să lase urme adânci și impresiuni plăcute în sufletul școlarilor. De aceea nu-i îndesulătoare numai cercetarea cunoscințelor pe cari le posedă, ci trebuie să le dăm prilejul pentru a-și lărgi sfera de cunoscinți. Fixarea centrului de examinare e o ocasiune nimerită pentru revisorii ce muncesc cu drag ca să umple măcar în parte golurile ce unele școle rurale — fără voia învățătorilor respectivi — lasă în creerul absolvenților.

Revisorii școlari cari hotărăsc ca centru școlar de examinare, orî-ce școlă luată la întâmplare și cari știu că școlă fixată n'are local, n'are mobilier, n'are aparate și material didactic, n'are grădină școlară, n'are câmp de experiență, n'are curs de adulți, n'are cor, n'are gospodării vrednice de vedut, n'are stabilimente etc., fac după mine, o mare greșală.

Examinarea făcută în ast-fel de condițiuni (cu ușa și cu ferestrele închise) și pe de rost cu creta pe tablă, imi face impresia unor revisori școlari ce nu răspund chemării lor, fiind-că nu sunt pregătiți.

Imi place să cred — însă nu-s convins — că numărul acestora e foarte mic sau că nu avem de loc. În tot cazul, ori unde s'ar semna la asemenea ómeni, e nemerit să li se dea numele în vileag, pentru a se îndreptă, sau să se adreseze raporte drepte și respectóse către autoritatea școlară superióră.

Tóte acestea în interesul clasei țărănesci pe cari trebuie s'o luminăm cu tot dinadinsul.

Eugeniu I. Tiseseu.
Inv. Bacău.

Satul Cara-Murat (Murat cel negru) județul Constanța.

ergând din Constanța spre Nord-Vest, două ore cu trăsura, intri în Cara-Murat. De fapt este un sat și totuși veți trei. Primele case mici, nehygienice amestecate cu bordee, fără curte, grădină sau orî-ce altă plantațiune; unde și unde se vede câte un gard făcut din gunoi, sau chirpici lipiți cu pămînt. Aceste case sunt locuite numai de tătarii veniți din Crimeea și cari fac parte din neamul Nohailor. Trăiesc la un loc cu găinile și curcile pe cari le cresc în casă, unii chiar cu caii și vacile.

Mahalaua tătărăscă.

În partea apusă sunt Nemții, având case mari, foarte curate și toate la linie, cu curtea împrejmuită cu piatră, grajduri bune și cai frumoși, aduși din Rusia. Iar la mijloc s'au stabilit din anul 1879 Români, mulți din Transilvania, construindu-și case bune și plantații întinse.

Astăzi, Cara-Muratul e cel mai frumos sat din Dobrogea și compus din trei feluri de naționalități, trei costume diferite și trei felurite obiceiuri.

De departe se văd turlele unei biserici în stil Gotic-Roman, cea mai mare clădire din sat, e biserica Catolică; iar pitulată într'o plantațiune frumoasă se zărește și biserica românească, «cea d'întâiu biserică construită în Dobrogea.»

Biserica Românească.

Intrând în școlă, veți atâți copii de Români (150), câte fesuri (elevii tătari staū cu fesurile pe cap în clasă), și atâtea fesuri, câți copii blondi de nemți (120). Ți-e mai mare dragul, să veți pe cei 4 învățători români, luându-se la întrecere, pentru urmărirea aceluiași scop comun, cu învățătorul neamț, Parohul Luigi de Benedetto, și cu învățătorul de limba turcă, Hogea Cadir Bectemir. Sfaturile tuturilor, împreună cu ale Preotului român Aiteanu, prind mereu rădăcinii și pe fie-care di progresul se vede mergând iute înainte.

Tătarii se hrănesc cu mămăligă de meiă sau porumb, cu carne de ôie, sau de cal; Românii cu mămăligă de porumb și pâne, legume, brânză și puțină carne; iar Nemții cu pâne de casă, carne și lapte. Ca combustibil se întrebuintează mult tiscul.

Duminica și sêrbătorile, bisericile sunt ticsite de credincioși; asemenea cu multă dragoste se adună la întrunirile sau ședătorile de la școlă, iar rezultatele se vêd la fie-care sâtean printr'o gospodărie exemplară, grădini de zarzavaturi, țesetorie, îngrijirea vitelor, facerea sistematică a un-tului, brânzei și smântânei, instrumente agricole etc.

Bancă populară o au împreună cu Pazarlia (Satul toc-melii), având un capital de peste 37.000 de lei.

Ferice de o asemenea comună, care pôte servi ca model satelor vecine.

Ecaterina P. Pașa.

OMUL PĂCĂTOS

(In formă populară).

Frunză verde pom pletos,
 Vai de omul păcătos :
 Târăsce bêtul pe jos
 Și face lucrul pe dos.
 Când e lumea la arat,
 El șade la crășmă 'n sat ;
 Când e lumea la cosit,
 El se plânge de urît ;
 Când e lacul înghețat,
 El se duce la scăldat ;
 Când e lumea 'n veselie,
 El plânge de sărăcie ;
 Când e omul supêrat
 El îi spune de 'nsurat.
 Frunză verde pom pletos,
 Vai de omul păcătos :
 Târăsce bêtul pe jos
 Și face lucrul pe dos.

Th. D. Sperantia.

L I C A

Nuvelă Macedonénă

(Urmare).

De făcuse Moș Dina tatal Lichei de zăcea în închisóre. Aromânii cum începe a se scutura frunza copacilor, părăsesc raul munților și se duc cu turme cu tot spre Sud, în locurile calde, unde ernéză. Locuințele lor de vară nu le lasă la voia întâmplării, ei lasă 3—4 ómenii din cei mai voicnici și mai cinștiți spre a le păzi.

Am vėđut că într'una din ernii, unul dintre acești păzitori eră și Moș Dina tatal Lichei. Cam pe la Bobotéză, Moș Dina se cobóră din munții și se duse la un sat vecin din câmpie, locuit de clăcași, unde socotea el că va găsi și ce-vă de ale mănării spre a și le procură. În acel sat mai aveă și un cunoscut, pe care 'l consideră de prieten. De obicei Moș Dina umblă armat și de astă dată n'a putut să se despartă de armele sale, cări mult îi erau dragi. În sat ajunsese cam în spre séră și trase drept la Stoian, așa se numia pretinsul prieten.

Acesta cum îl vėđu se arătă fórte bine voitor în aparență, îl primii cu multă bună voință, îl ospătă cu ce aveă și din vorbă în vorbă ajunseseră într'un târđiu de nópte. Atunci Stoian pofti pe Moș Dina a rămâneă în acea nópte la el și diminéta să plece. Moș Dina, care nu scia gândul cel rău a pretinsului său prieten, se învoi și rămase a dormi acolo.

Vine timpul de culcare, se desarméză, își pune armele la o parte, își face o cruce și rugăciunea, uréză séră bună prietenului său Stoian și se culcă. Nu trece câte-vă minute și obosit cum eră, adórmes, ca în lumea de veci. El sěrmanul n'aveă nici un gând rău. Stoian însă care înjghebă planuri drăcești vegheă și, îndată ce simte că Moș Dina a adormit, se scólă tiptil, tiptil, pe vârful degetelor, se duce în spre pușca lui Moș Dina, pune mâna pe ea, ese pe ușă și se îndréptă spre casa primarului din sat și cum scia locul unde dormea nenorocitul, îi descărcă glonțul drept în piept, îl lăsă mort pe loc, scăldat într'un lac de sânge, și fără să fie zărit de nimeni plecă spre casă, fără nici o muștrare de cuget. Ajungând acasă, pune arma la locul ei și se culcă.

Vestea de forósa asasinare a primarului se răspândi în tot satul cu iuțela fulgerului. Toți erau în picioré. Cercetările au început cu multă energie, spre a se puté descoperi făptuitorul. Numai Moș Dina nu scia nimic, el tot dormia dus, — se dice că clăcașul ar fi pus lui Moș Dina ca să dormă greu o mână de om mort. Stoian însă, marele criminal și micul la suflet, ca toți din némul din care face parte, voia să-și îndoiască crima și cum se sciu cu musca pe căciulă, temėndu-se să nu fie descoperit, se duce la conac și denunță, cum că el a descoperit pe criminal și să înceteze cercetările.

«Asasinul este Moș Dina Aromânul, dice Stoian. El este la mine

«în gazdă de ađi sĕră. Peste nópte pe când eú cu ał meł din casă <dormiam, a eșit din casă cu pușca, nu trecură ęce minute și <iarășı s'a întors. L'a vĕđut și argatul meú Baičiu, care dormia a- <fără. Nu încape nici o îndoelă că este el. Ticălosul de Vlah, a <venit în casa mea ca un prieten, și după ce săvârșese o ast-fel de <crimă, voesce să scape el, punĕndu-mĕ pe mine în bocluc, necin- <stindu-mı și numele. Dacă voiți să nu-l scăpați, grăbiți-vĕ a pune <măna pe el, este încă acasă la mine».

Omenii de la Conac (curtea Beifului) atât așteptau și fără a stă mult pe gând se îndreptă spre casa lui Stoian, unde eră în gazdă nevinovatul Moș Dina. El sĕrmanul tocmai atunci se deșeptase din somn și abiă se spĕlase, neapucând a-și face crucea și rugăciunea, că îndată se vede somat de ómenii de la conac a nu se mișcă și a se predă în mânilor; sĕrmanul om care se sciă că nu-e vinovat cu nimic, li să dă fără a scóte un cuvint. Vătafi Co-nacului cum pun mâna pe el il lĕgă cobză, îi ia armele și-l îndreptă spre Conac. Pus în fața Beifului, acesta îi spune motivul areșării și legării lui. Bietul om încercă a dovedı că nu scie nimic, că în acea nópte a dormit la Stoian și că n'a eșit din casă, decât atunci, când a fost ridicat de vătafi. Stoian însă, care eră față la declarația lui Moș Dina, strigă cât il ținea gura că «minte, el a eșit <astă nópte din casă și după ce a săvirșit crima s'a reıntors, pre- <făcĕndu-se că nu scie nimic, voind a mă pune pe mine în belea, <care l'am găzduit și ospĕtat». Ast-fel vorbind Stoian în potriua lui Moș Dina, apĕrarea lui a fost zdrobită.

Tot atunci când se luă declarațiunea lui Moș Dina s'a găsit și glon-țul care străpunsese corpul nefericitului primar și comparat cu cali-brul pușcei și cu cartușele care se găseau în tolba lui Moș Dina, s'aú găsit la fel. Se cercetĕză pușca. Și ea se constată că nu de mult a fost descărcată. Probele erau zdrobitoare. Moș Dina nu putea cum să se apere; iar spusele lui Stoian se confirmau. Moș Dina este vinovatul: așa strigă tótă lumea, așa credea și Beiul, care an-chetă.

Atunci lui Moș Dina nu-ı-a rămas, decât speranța în Dumneđeu, de aceea fără a cere mila ómenilor, cade în genuchi, ridică ochii și mânilor spre cer și ęice: «Dómne aı milă de sufletul meú nevinov-at, apără pe iubita mea fată, Lica, și dă-ı putere să pótă suportă durerea tatălui sĕú nevinovat, pus în rândul asasinilor ordinarı, cum și pata nelegiuită de a fi numită fiica pușcăriișului și asasi-nului.» După acĕsta se întórce spre ómeni și le ęice: «Nu sunt vi-novat, de ce sunt acuzat, neputĕndu-mĕ însă a mă apĕră, faceți ce sciți din mine. V'am jurat pe Dumneđeu și pe legea mea de Aromân, nu m'ați cređut, osândi-ți-mĕ.»

După acĕsta s'aú dresat actele, prin care Moș Dina este decla-rat de vinovat, asasin și criminal ordinar, pus în lanțuri și pornit la Tribunalul Vilaetului, unde a fost osândit la muncă silnică pe viață.

(Va urma).

Gussy Apostolescu.

ASTMA SAU NĂDUFUL

E o turburare particulară a respirației; din pricina ei simțim o greutate mare de a respira, o înăbușire. Astma apucă pe bolnav sub formă de acces. Póte să fie o bółă curat nervóasă, dar póte să vie și din cauza unor bóle ale inimei sau ale plămânilor.

De óre-ce astma póte să dureze aní mulți și chiar în tot cursul vieții, bolnavul trebuie să scie a micșora numărul și puterea acceselor și să ajute prin propria sa îngrijire povețele medicului. Nimic nu e mai ciudat ca astma; adesea o climă nestatornică, umedă, rea, póte fi mai folositoare decât un aer fórte bun și decât o temperatură statornică.

Bolnavul trebuie să se stabiléscă acolo unde experiența i-a arătat că îi este mai bine și în orí-ce cas să se ia și după propria sa observare, care prețuesce adesea tot atât cât sfaturile înțelepte ale unui doctor învățat. In de obște următoarele sfaturi sunt folositoare tuturor astmaticilor:

Să se feréscă de mirosurile tari. Să-și ție pielea caldă tot anul, purtând flanelă. Să mănânce cât mai puțin, și chiar nici decum séra. Să se feréscă de casurile ce produc palpítări de inimă, să se feréscă de sforțările vocei, de mișcări prea repeđi, de sforțări mari mușchilare, de a umblă în potriva vântului și de schimbările repeđi ale temperaturei.

X.

Unui abonat, Huși

Răspuns.

După hotărârile Sf. Părinți ai Bisericii creștine, Paștele trebuie să se sêrbătorească: *in cea d'intău Duminică, care vine după lună plină, care urméză îndată după 20 Martie.*

Deci: *daca luna plină cade la 21 Martie, adică îndată după 20, și dacă 21 Martie este într'o Sâmbătă, atunci Paștele sunt Duminecă, la 22 Martie; acesta este data cea mai timpurie din primăvară, în care cade Paștele. La 22 Martie a căđut Paștele în trecut în anul 1668, și după această dată, tocmai la 1915 vor mai fi Paștele la 22 Martie, — adică după 247 ani, — și tot la 22 Martie vor mai fi Paștele în anii 2.010 și 2.105, adică după doué intervale de câte 95 ani.*

Dacă însă luna plină cade «chiar în ziua de 20 Martie», atunci Paștele se amână după luna plină următoare, care vine la 18 Aprilie, și dacă în această zi este o Duminecă, atunci Paștele se sêrbătorește în Dumineca următoare, adică tocmai la 25 Aprilie; și acesta este cea mai depărtată dată din primăvară, în care se sêrbătorește Paștele. La 25 Aprilie

a fost Paștele în anul 1736, și tocmai după 247 ani vor mai fi tot la 25 Aprilie, adică în anul 1983; vor mai fi apoi Paștele tot la 25 Aprilie după două intervale de câte 95 ani, adică în anii 2.078 și 2.173. În resumat:

1. Paștele cad într-o Duminică, coprinsă între 22 Martie și 25 Aprilie inclusiv.

2. Duminica Paștelor nu poate căde nici odată în doi ani consecutivi, în aceeași dată din luna Martie sau Aprilie, pentru că: de la o dată fixă, 6 Aprilie, s. e., până la 6 Aprilie următor este un an, care are 365 sau 366 zile, și aceste zile nu copriră un număr exact, nici de «săptămâni», nici de «lunațiuni», pe când zilele de la un Paște până la cel următor trebuie să fie un număr exact de săptămâni și tot odată un număr de lunațiuni (de câte 29 d. 5), plus un rămas, coprins între 1 și 7 cel mult.

De aceea Paștele la 6 Aprilie n'au mai cădut ca în acest an, de la anul 1830 și în viitor vor mai fi Paștele tot la 6 Aprilie, tocmai în anul 1914.

D. Mireșcu.

Informațiuni

În zilele de 29, 30 Aprilie și 1 Maiu a. c., d-l Ion Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, a inspectat Dom. Coronei Segarcea din județul Dolj.

Ca în tot-deauna, d-sa a vizitat și școlile, bisericile și cele-lalte instituțiuni de pe acest domeniu și s'a interesat de mersul învățămîntului. La școlile din Segarcea și Panaghia a asistat chiar la cursuri, împărțind elevilor ca încurajare diferite broșuri folositoare din Biblioteca populară a Administrației Domeniului Coronei.

Mulțumit de progresul dovedit de elevi, a dat câte o gratificație domnilor învățători și a dispus să se facă la școla din Segarcea o mică stupărie, să se repare localurile de școlă precum și să se înlocuiască băncile vechi prin pupitre noi sistematice. A mai dispus să se dea școlii din Segarcea o mașină de cusut pălării de paie, instrumente de trafografiu și diferite tablouri. Pentru școla din Panaghia a luat măsuri să se mărească, tot pe cheltuiala Adm. Dom. Coronei, grădina școlară și să se completeze unele din atelier și materialul didactic.

Pentru localul Societății economice culturale și pentru bisericile de pe domeniu, a dispus de asemenea să li se facă reparații și să li se dea diferite tablouri și obiecte de mobilier.

La 31 Maiu 1903, orele 10 a. m., se va ține licitație la Eforia spitalelor civile din București, pentru lucrările de reparațiune la Sanatoriul, Maritim de la Techir-Ghiol, care după devis se urcă la lei 4.155,70.

Ofertanții vor probă cu acte în regulă că sunt înscrși cu patenta de antreprenori de lucrări publice.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provisorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6%.

În ziua de 3 Iunie 1903, orele 10¹/₂ a. m., se va ține licitație publică cu oferte scrise și sigilate, pentru arendarea moșiilor pe un period de 10 și 15 ani, cu începere de la 23 Aprilie 1904 și anume:

1) Vatra schitului Berislăvesci, com. Berislăvesci, jud. Argeș, garanție provisorie lei 900.

2) Cocoșu, com. Cornățel, jud. Dâmbovița, garanție provisorie lei 2.400.

3) Morunglavul, com. Morunglavul, jud. Romanați, garanție provisorie lei 4.200.

4) Oboga, comuna Oboga, jud. Romanați, garanție provisorie lei 1.100.

5) Toporul, com. Toporul, jud. Vlașca, garanție provisorie lei 7.000.

* * *

În ziua de 4 Iunie 1903, orele 10¹/₂ a. m., se va ține licitație publică,

cu oferte scrise și sigilate, pentru arendarea moșiilor pe un nou period de 10 și 15 ani, cu începere de la 23 Aprilie 1903 și anume:

1) Livedea din Vâlsani, com. Urluesci-Băbeni, jud. Argeș, garanție provisorie lei 20.

2) Muntele Tigvele, com. Novaci, jud. Gorj, garanție provisorie lei 250.

3) Muntele Clăbucetu, com. Nucșora, jud. Mușcel, garanție provisorie lei 450.

4) Vatra schitului Poiana, com. Poiana, jud. Prahova, garanție provisorie lei 800.

5) Muntele Coțofana, com. Sinaia, jud. Prahova, garanție provisorie lei 500.

6) Muntele Pleșuva mare, com. Comarnic, jud. Prahova, garanție provisorie lei 400.

7) Un teren de pe moșia Poiana, jud. Prahova, garanție provisorie lei 50.

Supra-oferte nu se primesc.

* * *

În ziua 4 Iunie 1903, orele 10^{1/2} a. m., se va ține licitație publică cu oferte scrise și sigilate pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de pădure:

Județul Prahova. 5 parchete din pădurea Măneciurile, Valea Telejenului, plasa Orății și restul parchetelor; garanție provisorie lei 600.

2) 6 parchete din pădurea Petricica, garanție provisorie lei 1.100.

3) 5 parchete din pădurea Nēmțu de pe Valea Azuga garanție provisorie lei 650.

Județul Romanai. 16.429 arbori, seria I, Fusendrea, pădurea Morunglav, exploatabil în 6 ani, garanție provisorie lei 5.000.

5) 23.555 arbori, seria II, Băresci, pădurea Morunglav, exploatabil în 6 ani, garanție provisorie lei 6.000.

Județul Argeș. 513 arbori frasină, pădurea Toca Grebla Groși, com. Dăngesci, exploatabil într'un an, garanție provisorie lei 800.

Supra-oferte nu se primesc.

Condițiunile generale pentru exploatarea acestor arbori sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174/901, iar cele speciale, precum și ori-ce alte informațiuni se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

Art. 72—83 din legea comptabilității publice sunt aplicabile acestor licitațiuni.

* * *

În ziua de 20 Aprilie a. c., s'a ținut pe Dom. Coronei în com. Domnița, adunarea generală a societății culturală-economică «Spătaru Milescu», găsindu-se starea casei ast-fel:

INCASĂRI	CHELTUELI
Rate obligatorii	Rid. din rate oblig
Fond de rezervă	Rid. din dep. facultat.
Dep. facult.	Cheltueli.
Venituri-procente	Imprumuturi
	Saldo cu 31 Martie
15.633,32	15.633,32

Afară de averea bănescă, societatea mai dispune de mobilier și o bibliotecă, toate dăruite de Onor. Administrație a Domeniilor Coronei.

Societatea mai are două batoze de mână, duble, cu cari societarii se înlesnesc la bătaia porumbului și cari aduc anual societărilor chiar peste 70% din valoarea lor.

Cu ocasiunea adunării generale, s'a primit și demisia d-lui Ion Popea din postul de președinte ce-l ocupă de la înființarea societății, și s'a ales cu aclamațiune d-l V. Munteanu, agent al

Dom. Corónei, casierul societății, dând casieria în primirea d-lui învățător Paraschiv Bașturea.

Cu ocasiunea demisiunii, d-l Ion Popea, a dăruit fondului de rezervă depunerea ce are la societate în sumă de lei 66, bani 89 pentru care membrii din consiliul de administrație îi aduc pe această cale cele mai vii mulțumiri.

În decursul anului societar s'au ținut șapte conferințe culturale.

Operațiunile anului 1903—1904 s'au început de la 1 Aprilie a. c.

* * *

De la 25—28 Maiu stil vechiu, anul curent, va avea loc la Sofia (Bulgaria) prima expozițiune bulgară de paseri domestice.

Se publică această spre cunoștința celor ce se ocupă cu crescerea paserilor domestice, cari vor voi să concureze la această expozițiune, cu produsele sus arătate. Informațiuni la Onor. Minister al Domeniilor Statului.

BIBLIOGRAFII

Cu ocasiunea inaugurării monumentului marelui cetățian Ion C. Brătianu a apărut: Partea I-a din Scrierile și cuvântările lui Ion C. Brătianu.

Acastă importantă lucrare coprinde scrierile nemuritorului patriot în timpul de la 1848—1868. De vîndare la toate librăriile din Bucuresci, cum și la Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, str. Dómei No. 16, cu prețul numai de **3 lei**, deși volumul cuprinde 526 pagine.

Recomandăm băgării de sémă a cititorilor noștri această lucrare, din care fie-care pòte învăța mult.

Partea a II-a va apărea în curînd și va cuprinde scrieri și cuvîntări rostite între anii 1869—1891 și va fi însoțită de un indice cronologic al vieții și activității marelui bărbat de stat.

* * *

A apărut:

Noua teorie cosmogonică

Editura autorului. Bistrița (Bucovina). O recomandăm cititorilor.

* * *

A apărut:

Revista Bibliografică, sub direcțiunea cunoscutului scriitor Nerva Hodoș. Bucuresci, Calea Victoriei 135.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-lui Hr. N. Tapu, Focșani. — Nu vè putem da nici o deslușire, de ore-ce nici nu scim de acea conferință. Conferința o puteți trimite, dar nu de publicat.

— G. Roco, Apicultor. Buzeu. — Adresați-vè direct d-lui Președinte al Societății agrare, Calea Victoriei, Bucuresci.

— Gh. Tudorache, M-rea Cașinul. — Primit și v'am achitat cu chitanța 9.466 până la 30 Septemvrie viitor 1903.

— I. Ionescu, Seraiu. — Idem chit. No. 9.465 pe idem.

— Pr. Th. Alexandrescu, Bis. Sf. Spiridon. Galați. — Idem cu chitanța No. 9.467 pe idem. ;

— Ana Constantinescu, Fălticeni. — Idem chit. 9.464 pe idem.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârbovicenu, *Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bann, *profesor secundar și inspector școlar*. — *Membru*, Spira C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revizor școlar*.

Membru înscris și cotisațiunii plătite (Urmare).

Dobrea Gh. (jud. Neamțu), 1 leu; Silvaș Gh. N. (jud. Neamțu), 1 leu; Popovici Gh. (jud. Neamțu), 1 leu; Preutu G. S. (jud. Neamțu), 1 leu; Manoliu Elena (jud. Neamțu), 1 leu; Isăcescu Zulina (jud. Neamțu), 2 lei; Gheorghiu Alex. (jud. Neamțu), 2 lei; Cancicov Aurelia (jud. Neamțu), 1 leu; Ștefănescu Penelopa (jud. Neamțu), 1 leu; Vasiliu T. A. (jud. Neamțu), 1 leu; Vranceanu C. (jud. Neamțu), 1 leu; Anastasiu A. (jud. Neamțu), 1 leu; Zamoei D. (jud. Neamțu), 2 lei; D-șora Teodoru Ol. (jud. Neamțu), 2 lei; Agapescu G. (jud. Neamțu), 1 leu; Borș Ștef. (jud. Neamțu), 1 leu; Ana Ioachim (jud. Neamțu), 1 leu; Hangan I. (jud. Neamțu), 1 leu; Eustadiade Virg. (jud. Neamțu), 1 leu; Crudu Elena (jud. Neamțu), 1 leu; Stratulescu (jud. Neamțu), 2 lei; Friu E. (jud. Nâmțu), 1 leu; Combari Elena (jud. Neamțu), 2 lei; D-na Istrate (jud. Neamțu), 1 leu; D-șora Părvu R. (jud. Neamțu), 1 leu; D-șora Varvara Savel (jud. Neamțu), 1 leu; Pr. Gheorghiu V. (jud. Neamțu), 1 leu; Trifan C. V. (jud. Neamțu), 1 leu; Următorii învățători din jud. Neamțu au donat societății culturale Steaua câte 50 bani de fie-care: Dimitrie A. Focșa (Călugăreni); Teodor Ionescu (Bicaz); Ilie Roban (Crăcădiu); Grigore Nicolau (Dobreni); N. Grințescu (Galu); N. Teofănescu (Gârșina); Pr. Gh. Teodorescu (Gârșina); V. C. Mateiu (Girov); C. Lefter (Șerbesci); N. Stan (Șerbesci); Pr. G. Mironescu (Vinătorii); Gh. Gavrilescu (Filióra); I. Teodorescu (Băncesci); V. Popovici (Băltățesci); N. Vasiliu (Băltățesci); V. Șerpișanu (Bărgoanii); I. Băltățescu (Dragomiresci); Ion Călin (Dragomiresci); Chiriac Roșescu (Grumazăști); P. Gh. Vasiliu (Pastrăveni); I. Dediu (Pastrăveni); N. G. Teodorescu (Uricheni); I. Gr. Teodorescu (Borlesci); I. Crețulescu (Costișa); Atanasie Dorneanu (Socea-Cândesci).

Numărul membrilor înscrisi cu începerea anului 1903 al Societății e de 328, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 1.305 lei 50 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învățătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul Câștiguri:

1 a 35.000	Lei	Lei 35.000
1 » 15.000	»	» 15.000
2 » 5.000	»	» 10.000
3 » 2.000	»	» 6.000
6 » 1.000	»	» 6.000
12 » 500	»	» 6.000
30 » 200	»	» 6.000
60 » 100	»	» 6.000
100 » 50	»	» 5.000
250 » 20	»	» 5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vindare:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Finanelor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vămi și la debitanții de tutun.

Tragera Lotăriei s'a fixat la 8 Iunie 1903.

Luminări de ceară curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolenu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se ceară catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au ceară de vințare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolenu. 52-30.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vërșati.

Comitetul central:

. la Londra

Lachlan Mackintosh Rate,

Esquire »

G. I. Goschen »

. »

Viscount Duncannon »

Hon. H. A. Larvrence »

M. Adolphe Vernes à Paris

M. Charles Mallet »

Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindern, Demetru

Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București

Sucursală la Brăila, Agenția la Londra.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin.*

Țilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.

În tot deauna se găsesc mari cantități de mănăși Glace, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei. București.

5%
Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.